

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Żelazowski (spr.)
Sędziowie:	SSA Edyta Buczkowska – Żuk SSA Małgorzata Gawinek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko E. R., P. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 1 września 2016 roku, sygn. akt I C 325/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Edyta Buczkowska - Żuk SSA T. Żelazowski SSA M. Gawinek

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 1 września 2016 roku w Sądzie Okręgowym w Koszalinie nastąpił zwrot pozwu J. J. skierowanego przeciwko E. R. i P. S..

W uzasadnieniu takiego rozstrzygnięcia podano, że pismem z dnia 17 sierpnia 2016 roku, doręczonym powodowi skutecznie w dniu 23 sierpnia 2016 roku, powód został wezwany do usunięcia w terminie tygodnia braków formalnych pozwu, przez doręczenie dwóch odpisów pozwu, a także wskazanie miejsca zamieszkania pozwanych, pod rygorem zwrotu pozwu.

W określonym terminie, powód w piśmie z dnia 23 sierpnia 2016 roku oświadczył, że złożył tyle odpisów pozwu ile jest stron postępowania oraz, że wskazał w pozwie adresy pozwanych.

Przywołując treść przepisu art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zważył, że pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a zatem powinien zawierać dane wskazane w treści art. 126 § 1 i 2 k.p.c. oraz w art. 128 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze treść art. 126 §1 pkt. 1 i § 2 pkt. 1 k.p.c. wskazano, że niepodanie miejsca zamieszkania pozwanego uniemożliwia nadanie sprawie biegu, gdyż sąd nie ma obowiązku poszukiwania adresu, wyręczając tym samym powoda w jego obowiązkach procesowych. Zaznaczono, że wskazanie przez powoda adresu kancelarii, w których pozwane świadczą pracę, nie jest tożsame z podaniem miejsca zamieszkania pozwanych.

Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom.

Sąd meriti zaznaczył, że do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął pozew powoda tylko w jednym egzemplarzu brak jest natomiast 2 odpisów pozwu celem doręczenia ich pozwanym w sprawie E. R. i P. S..

Sąd Okręgowy uznał, że niewskazanie przez powoda w pozwie miejsca i adresu zamieszkania pozwanych będących osobami fizycznymi jak również brak doręczenia dwóch odpisów pozwu jest brakiem formalnym uniemożliwiającym nadanie mu prawidłowego biegu, ze skutkami określonymi w art. 130 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł powód. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że pismo którego dotyczy niniejsze zarządzenie może otrzymać prawidłowy bieg.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego przewodniczący prawidłowo zarządził zwrot pozwu z uwagi na nieuzupełnienie jego braków formalnych w określonym terminie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż jak wynika z akt sprawy, powód w odpowiedzi na wezwanie Sądu Okręgowego, nie uzupełnił braków formalnych pozwu w postaci wskazania aktualnego adresu pozwanych podając, iż adresy pozwanych zostały wskazane w pozwie natomiast pozew został złożony w tylu odpisach, ile jest stron postępowania. Odnosząc się do powyższego Sąd Odwoławczy po przeanalizowaniu akt sprawy prawidłowo uznał, iż adresy wskazane przez powoda w pozwie nie są adresami zamieszkania pozwanych, a adresem siedziby (...) w G. oraz adresem Starostwa Powiatowego w W.. Podobnie prawidłowo ustalił, że powód złożył pozew jedynie w jednym egzemplarzu. Oznacza to z kolei, że Sąd I instancji zasadnie wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu, niewadliwie stosując art. 130 § 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych przewodniczący zwraca pismo stronie.

Podkreślenia wymaga, że niewskazanie przez powoda w pozwie miejsca i adresu zamieszkania pozwanego będącego osobą fizyczną jest brakiem formalnym pozwu uniemożliwiającym nadanie mu prawidłowego biegu. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r., III CZP 43/14, OSNC 2015 nr 5, poz. 57, str. 23). Wskazanie w pierwszym piśmie procesowym, a w szczególności w pozwie, miejsca zamieszkania stron umożliwia komunikację sądu ze stronami, a także stanowi względne, wspomagające kryterium ich identyfikacji i indywidualizacji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 137/13, "Biuletyn SN" 2014, nr 2, s. 11). Skoro pozew jest pierwszym pismem w sprawie, to zgodnie z przepisami art. 187 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 k.p.c. powinien wskazywać miejsce zamieszkania pozwanych osób fizycznych. W sytuacji, gdy pozwanym w sprawie jest urzędnik, a powodowi nie było wiadome, jaki jest adres zamieszkania przeciwnika procesowego, musi liczyć się ze zwrotem pozwu z powodu nieusunięcia braków formalnych. Nie jest uzupełnieniem braku formalnego pozwu podanie adresu zakładu pracy (urzędu), w którym pozwany jest zatrudniony, gdyż czynność taka nie stanowi spełnienia wymogu formalnego pozwu, o którym mowa w przepisie art. 126 § 2 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 k.p.c.

Za powyższym przemawia także językowa wykładnia przepisu art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c. w którym użyto formuły "adresy stron", co może w odniesieniu do osób fizycznych - oznaczać wyłącznie adresy zamieszkania stron, a nie adres ich zakładu pracy, zwłaszcza że pojęcie "adres zakładu pracy strony" nie istnieje. W konsekwencji przyjmuje się, że niepodanie w pozwie adresu zamieszkania pozwanego uniemożliwia nadanie mu prawidłowego biegu, stanowi podstawę zwrotu pozwu (art. 130 § 2 k.p.c.; orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 1962 r., 3 CZ 115/61, OSNCP 1963, nr 6, poz. 123 i z dnia 29 stycznia 1962 r., 2 CZ 126/62, "Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny"

1963, nr 4, s. 254 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 1979 r., II CZ 44/79, OSNCP 1979, nr 11, poz. 224).

Z kolei zgodnie z brzmieniem art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. Dlatego też powód obowiązany był przedłożyć odpisy pozwu w celu doręczenia go stronie pozwanej czego jednak nie uczynił.

Należy zaznaczyć, że siedmiodniowy termin, określony w art. 130 § 1 k.p.c., jest terminem ustawowym, a zatem nie podlega skracaniu ani wydłużaniu. Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2016 roku przewodniczący wezwał pozwanego do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez przesłanie czytelnego egzemplarza pozwu czytelnie i własnoręcznie podpisanego przez powoda oraz dwóch odpisów pozwu. Wezwanie to doręczone zostało skarżącemu w dniu 18 kwietnia 2016 roku. Kolejnym zarządzeniem z dnia 16 sierpnia 2016 roku przewodniczący ponownie wezwał pozwanego do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez doręczenie dwóch odpisów pozwu a także miejsca zamieszkania pozwanych w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. Wezwanie to doręczone zostało skarżącemu w dniu 23 sierpnia 2016 roku. Nie ulega zatem wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie w stosunku do powoda miał miejsce bezskuteczny upływ terminu do usunięcia braków formalnych pozwu, albowiem termin do ich uzupełnienia upłynął najpóźniej w dniu 30 sierpnia 2016 roku, natomiast braki te do dnia dzisiejszego nie zostały uzupełnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

SSA Edyta Buczkowska – Żuk SSA T. Żelazowski SSA M. Gawinek